Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars I. Et II. Sub Cælestino papa I. anno CCCCXXXI.

Parisiis, 1644

Exemplum relationis quam sancta Synodus ad piissimos imperatores de orientalibus transmisit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15062

Visual Library

Anno Christi 431.

Exemplum relationis quam ſancta Synodus ad piiſſimos imperatores de orientalibus tranſmiſit.

Piiſſimis ac religioſiſſimis imperatoribus, Theodoſio & Valentiniano, victoribus, triumphatoribus, ſemper Auguſtis, ſancta ſynodus gratia Dei, veſtræque maieſtatis nutu in Epheſiorum metropoli congregata.

QVÆ quidem ſanctæ Synodo a veſtra maieſtate præſcripta fuerant, ea iam finem conuenientem ſortita ſunt; veſtræq; pietati id indicauimus. Quin & apoſtolicam fidem, quam trecenti decem & octo patres Nicææ olim congregati expoſuerunt, manifeſtam veſtræ pietati exhibuimus, & Neſtorium illi contraria ſentientem a ſacerdotali functione amouimus, & a licentia prædicandi ſuam impietatem. Quoniam vero pauci quidam Neſtorio adhærentes, doctrina illius iam ante deprauati, alios quoque criminibus obnoxios ſibi adſciuerunt, adiuncto etiam ipſis reuerendiſſimo Ioanne epiſcopo Antiocheno, vel propter contentionis ſtudium, vel propter humanam amicitiam; omneſque triginta tantum; prius quam de iis criminibus ſe expurgaſſent, de quibus quiſque accuſabatur, ſeſe Synodum appellarunt; (quaſi vero veſtra pietas duas, & non vnam Synodum, quæ & euangelicam

Ἴσον ἀναφορᾶς παρὰ τῆς ἁγίας συνόδου πρὸς τοὺς εὐσεβεστάτους βασιλεῖς περὶ τῶν ἀνατολικῶν.

Τοῖς εὐσεβεστάτοις καὶ θεοφιλεστάτοις, Θεοδοσίῳ, καὶ Οὐαλεντινιανῷ, νικηταῖς, τροπαιούχοις, ἀεὶ Αὐγούστοις, ἡ ἁγία σύνοδος, ἡ χάριτι θεοῦ, καὶ νεύματι τοῦ ὑμετέρου κράτους συναχθεῖσα ἐν τῇ Ἐφεσίων μητροπόλει.

ΤΑ μὲν προστεταγμένα τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ παρὰ τοῦ ὑμετέρου κράτους καὶ εἰς πέρας ἤχθη τὸ προσῆκον, καὶ τοῦτο γνώριμον τῇ ὑμετέρᾳ καθεστήσαμεν εὐσεβείᾳ· τήν τε ἀποστολικὴν πίστιν, ἣν καὶ οἱ ἐπὶ τῆς Νικαίας τριακόσιοι δέκα καὶ ὀκτὼ συναχθέντες ἐξέθεντο, φανερὰν καθεστήσαμεν τῇ ὑμῶν εὐσεβείᾳ· καὶ τὸν ἐναντία ταύτῃ φρονήσαντα Νεστόριον καθείλομεν τῆς ἱερατικῆς λειτουργίας τε καὶ παῤῥησίας τοῦ κηρύττειν τὴν ἑαυτοῦ δυσσέβειαν. ἐπεὶ δὲ τινες ὀλίγοι προδιαφθαρέντες τὴν *γνώμην, καὶ ὑπὸ τῆς διδασκαλίας Νεστορίου, προσμείναντες αὐτῷ, καὶ τοὺς ὑπὸ αἰτίασιν ὄντας μεθ' ἑαυτῶν προσελάβοντο, προσθέμενοι *αὐτῷ καὶ τοῦ εὐλαβεστάτου Ἰωάννου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας, ἢ διὰ φιλονεικίαν, ἢ διὰ τὴν πρὸς ἀνθρώπους φιλίαν, οἱ πάντες γενόμενοι τριάκοντα μόνοι, πρὶν ἀπολογήσασθαι περὶ ὧν ἕκαστος ἐνεκαλεῖτο πταισμάτων, ἑαυτοὺς προσηγόρευσαν σύνοδον· ὡς τῆς ὑμῶν εὐσεβείας δύο συνόδους κελευσάσης συγκροτηθῆναι, ἀλλ' οὐχὶ μίαν, ὀφείλουσαν τήν τε πίστιν κρατῦναι τὴν εὐαγ-

*γνώμῃ ὑπὸ τῆς

*αὐτοῖς

ANNO CHRISTI 431.

γελικὴν, καὶ τοὺς τὰ διεφθαρμένα φρονοῦντας ἐκβάλλειν τῆς ἐκκλησιαστικῆς λειτουργίας. ἀλλ' ὡς ἔφημεν, οἱ μνημονευθέντες πρὶν ἀπολογήσασθαι περὶ ὧν ἐνεκαλοῦντο, ὀλίγοι συγκροτήσαντες ἑαυτοὺς, καὶ συλλήπτορα τῆς ἀπονοίας προσλαβόντες τὸν εὐλαβέστατον ἐπίσκοπον Ἰωάννην τῆς Ἀντιοχείας, καὶ αὐτὸν δεδοικότα περὶ τῆς βραδυτῆτος εὐθύνας ὑποσχεῖν, ὡς ἐμάθομεν ὑποθρυλλούντων τινῶν, ἐτόλμησαν ἔξω πάσης ἀκολουθίας ἐκκλησιαστικῆς, καὶ κανόνων ἐκτὸς, κατὰ τῆς ἐκκλησιαστικῆς καὶ ἁγίας συνόδου, καὶ τῆς κεφαλῆς τῶν * ἐπιδεδημένων ἁγιωτάτων * ἀρχιεπισκόπων, Κυρίλλου φαμὲν τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου, ἔτι γε μὴν καὶ τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Μέμνονος, ἐξενεγκεῖν βλασφημίαν, ὡς ἐνόμιζον, ὕβριν ἔχουσαν καθαιρέσεως, οὔτε κατηγορίαν παρά τινος δεδεγμένοι, οὔτε κατήγορον ἀναμείναντες, οὔτε μὴν προσκαλεσάμενοι εἰς κρίσιν τινά· ἀλλὰ πρὸ δίκης καὶ ἐξετάσεως τὴν ὕβριν ταύτην ἐξεμέσαντες ἐγγράφως, τῷ ὑμετέρῳ κράτει ἀνενεγκεῖν ἐτόλμησαν τὰ οὕτω παράλογα· ὡς τῆς ὑμῶν εὐσεβείας ἀγνοούσης, ὅτι μία σύνοδος ἡ τῆς οἰκουμένης ἐστί· καὶ οὐκ ἂν ῥηθείη σύνοδος ἡ τῶν ὑπ' αἰτίαν τινὰ πιπτόντων ὀλίγων συστροφὴ, καὶ ἑαυτοὺς διὰ φόβον ἐπιτιμήσεως ἀπορρηξάντων τῆς ἁγίας συνόδου. οὐδὲ γὰρ κατεγνωκότες πταίσματος τὴν ὕβριν ἐτόλμησαν, ἀλλὰ περὶ ὧν ἐνεκαλοῦντο, ἴσως ἀπολογίαν οὐκ ἔχοντες, καὶ ἑαυτοὺς ὄντας ὀλίγους ὁρῶντες,

* συνειλεγμένων
* ἐπισκόπων

fidem confirmaret, & eos qui peruerſa ſentirent, ab eccleſiaſticis miniſteriis amoueret, conuenire iuſſiſſet) ſed, vt diximus, pauci illi ſupradicti antequam rationem de iis, de quibus accuſabantur, redderent, inter ſe coeuntes, inſaniæque ſuæ Ioannem reuerendiſſimum Antiochenæ eccleſiæ epiſcopum adiutorem adſciſcentes (qui & ipſe quoque propter cunctationem ſuam, ſicut ex quorumdam rumore accepimus, metuebat, ne reus ageretur;) præter omnem eccleſiaſticum ordinē, præterque Canones, contra eccleſiaſticam & ſanctam Synodum, & contra caput ſanctiſſimorum epiſcoporum hic congregatorum, Cyrillum ſcilicet ſanctiſſimum Alexandriæ archiepiſcopum, & Memnonem epiſcopum Deo dilectiſſimum, blaſphemiam depoſitionis contumeliam, vt exiſtimant, in ſe continentem per audaciam protulerunt; cum nemo illos antea apud eos accuſaſſet; neque accuſatorem expectaſſent, nec ad iudicium vocaſſent: ſed cum contumeliam hanc ante iudicium, & cauſæ examinationem ſcripto comprehenſam euomuiſſent, rationi adeo diſſentanea ad maieſtatem veſtram auſi ſunt referre; quaſi vero pietas veſtra vnam tantum œcumenicam Synodum eſſe neſciret; neque paucorum criminoſorum hominum factioſam coitionem, quique pœnarum metu a ſancta Synodo ſe diſtraxerint, ſynodi nomine appellari nō poſſe intelligeret. Neq; enim id cōtumeliæ auſi ſunt, poſtquam illos ſceleris iam condemnaſſent: ſed cum forſitan deeſſet, quo ſe, de quibus inſimulabantur, purgarent, paucoſq; numero

ſe eſſe animaduerterent, veriti, ne conuicti pœnam ſubirent, anteuertentes inſolenter egerunt, illudque facere cenſuerunt, quod ſeſe, ſi rei deprehenderentur, perpeſſuros non dubitabant. At hoc veluti ſtolidum, ac rationi diſſentaneum, viſum eſt nobis deſpicientia dignum. Sed quia ſuam illam abſurdiſſimam veſaniam ad maieſtatem vſque veſtram referre auſi ſunt, idque quod contra leges & Canones, omnemque eccleſiaſticum ordinem perpetrarunt, veſtræ pietati ſignificare veriti non ſunt: propterea inſanum illorum impetum amplius non diſſimulauimus; verum Canonum formam iterum ſequentes, reuerendiſſimum Antiochiæ epiſcopum Ioannem, qui vna cum aliis in prædictos (epiſcopos) tanta auſus fuit, accerſiuimus. Neque enim illi, cum & pauci, & criminibus obnoxii eſſent, in tantam vecordiam procedere auſi eſſent, niſi reuerendiſſimi eccleſiæ Antiochenæ epiſcopi Ioannis temeritate confiſi fuiſſent. Cum itaque conueniſſemus, ac libelli a Cyrillo ſanctiſſimo, Deoque dilectiſſimo archiepiſcopo, & Memnone piiſſimo coepiſcopo nobis oblati fuiſſent, memoratum Ioannem accerſiuimus, quo vel nunc ſaltem querelam proferret, qua motus, in tantam contra primos ſanctæ Synodi contumeliam prolapſus eſſet. Atqui ſemel & iterum, & tertio itidem, vt cauſam diceret, accerſitus (quod probabilem rationem non haberet, qua temeritatem ſuam tueri poſſet) Synodo ſe ſiſtere detrectauit; militibus vero & armis domum, in qua diuerſabatur, circumſepiens, neque ſanctiſſimos epiſcopos a Sy-

δεδοικότες ὡς μέλλοιεν μετὰ τοὺς ἐλέγχους τὸ ἐπιτίμιον ὑποδέχεσθαι, προλαβόντες ἐθρασύναντο· καὶ τοῦτο ἐνόμισαν ποιεῖν, ὅπερ ἤλπισαν ὑπομένειν μετὰ τὸν ἔλεγχον. ἀλλὰ τοῦτο ὡς ἄλογον ἔδοξεν ἡμῖν καταφρονήσεως ἄξιον. ἐπειδὴ δὲ καὶ μέχρι τοῦ ὑμετέρου κράτους ἀνενεγκεῖν ἐτόλμησαν τὴν ἀλογωτάτην ἑαυτῶν ἀπόνοιαν, καὶ τὸ παρὰ θεσμούς, καὶ κανόνας, καὶ πᾶσαν ἀκολουθίαν ἐκκλησιαστικὴν αὐτοῖς πεπραγμένον δηλῶσαι τετολμήκασι τῇ ὑμετέρᾳ εὐσεβείᾳ, οὐκ ἔτι παρείδομεν τὴν ἄλογον ἐκείνην ὁρμήν· ἀλλ' ἑπόμενοι πάλιν τῷ τύπῳ τῶν κανόνων, προσεκαλεσάμεθα τὸν εὐλαβέστατον ἐπίσκοπον Ἰωάννην, τὸν τὰ τηλικαῦτα μετὰ τῶν ἄλλων κατὰ τῶν προειρημένων τετολμηκότα. οὐδὲ γὰρ ἐθάρρησαν ἐκεῖνοι πρὸς τοσαύτην ἀπόνοιαν χωρῆσαι, τὸ ὑπ' αἰτίαν ὄντες ὀλίγοι, εἰ μὴ τῇ θρασύτητι τοῦ εὐλαβεστάτου ἐπισκόπου Ἰωάννου τοῦ τῶν Ἀντιοχέων ἐθάρρησαν. συναχθέντες οὖν ἡμεῖς, προσδοθέντων ἡμῖν λιβέλλων παρὰ τοῦ ἁγιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου ἀρχιεπισκόπου Κυρίλλου, καὶ τοῦ θεοφιλεστάτου συνεπισκόπου Μέμνονος, μετεκαλεσάμεθα τὸν *μνημονευθέντα θεοφιλέστατον ἐπίσκοπον Ἰωάννην, ὥστε νῦν γοῦν τὴν μέμψιν εἰπεῖν, δι' ἣν εἰς τοῦτο ὕβρεως ἐξώκειλε κατὰ τῶν πρώτων τῆς ἁγίας συνόδου· ὃς ἅπαξ, καὶ δεύτερον, καὶ τρίτον μετακληθείς, ὥστε τὴν αἰτίαν εἰπεῖν, παραγενέσθαι μὲν ἐν τῇ συνόδῳ οὐκ ἠνέσχετο, οὐκ ἔχων εἰπεῖν εὔλογον ἀπολογίαν ὧν τετόλμηκε, στρατιώταις δὲ καὶ ὅπλοις περιφράξας τὴν ἑαυτοῦ οἰκίαν, οὐδὲ τοὺς ἀποστελλομένους παρὰ τῆς ἁγίας συνό-

*[illegible]

ANNO CHRISTI 431.

δου ἁγιωτάτοις ἐπισκόποις ἐδέξατο, οὐδὲ ἀποκρίσεως τῆς δεούσης ἠξίωσε τὴν συναχθεῖσαν ἁγιωτάτην σύνοδον. ὅθεν γνόντες αὐτὸν μὴ θαῤῥοῦντα δικαιολογίαις, τὰ μὲν ὑπ᾽ αὐτῶν εἰκῆ καὶ μάτην φλυαρηθέντα, καὶ παρὰ πᾶσαν τὴν τῶν κανόνων ἀκολουθίαν γεγραμμένα, κατά τε τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου Κυρίλλου, καὶ κατὰ τοῦ εὐσεβεστάτου συνεπισκόπου ἡμῶν Μέμνονος, ἄκυρά τε καὶ μάταια παντάπασιν εἶναι ἐδικαιώσαμεν. κρίσις γὰρ ἡ μεθ᾽ ἑαυτῆς οὐκ ἔχουσά τι κανονικὸν οὐδὲ δίκαιον, λοιδορίας οὐδὲν ἔχει πλέον. οὕτως οὖν ἀκανονίστως αὐτόν τε καὶ τοὺς ἅμα αὐτῷ ἀτάκτως περιάπτοντας, καὶ ἔξω πάσης ἀκολουθίας ἐκκλησιαστικῆς, ἀκοινωνήτους τέως εἶναι ἐδικαιώσαμεν, εἴρξαντες αὐτῶν τὴν ἄλογον ἀταξίαν, ἕως ἂν ἐλθόντες, περὶ ὧν περιεπετεύσαντο ἀπολογήσωνται τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ.

Τὰ γοῦν τυπωθέντα ἀναγκαίως ἐπὶ τὴν ὑμετέραν εὐσέβειαν ἀνηνέγκαμεν, δεόμενοι, ὥστε μὴ σύνοδον κρίνεσθαι τὴν συστροφὴν τῶν * ὑπ᾽ αἰτίασιν γεγενημένων· διὰ τὸ καὶ * πάλιν ἐπὶ τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης συνόδου τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ ἐπὶ τῆς Νικαίας συνειλεγμένων, τινὰς οὕτως ἀποστῆναι τῆς μεγάλης ἐκείνης συνόδου, δεδοικότας τὸ ἐξ αὐτῆς ἐπιτίμιον· καὶ μήτε κριθῆναι σύνοδον τούτους ὑπὸ τοῦ μεγάλου καὶ ἐν ἁγίοις βασιλέως Κωνσταντίνου, ἀλλὰ καὶ κελευσθῆναι δίκας ὑποσχεῖν, ὑπὲρ ὧν ἀποσχίσαντες τὴν τῶν ἁγίων ἐκείνων ἐπισκόπων συμφωνίαν ἠρνήσαντο, πονηρᾷ, καθάπερ οὗτοι, καὶ

* ὑπ᾽ αἰτίας
* πάλαι

nodo miſſos ſuſcepit, neque ſanctiſſimam Synodum congregatam reſponſo competenti dignatus eſt. Vnde cum animaduerteremus, ipſum cauſæ ſuæ defenſioni diffidere; quæ temere vaneque fuerant nugati, & contra omnem Canonū ordinem aduerſus Cyrillum ſanctiſſimum archiepiſcopū, & aduerſus Memnonem piiſſimū coepiſcopū noſtrum ſcripto mandauerant, ea irrita, & prorſus vana eſſe iudicauimus. Etenim iudiciū, quod Canone & iuſtitia nulla ex parte nititur, aliud nihil eſt, niſi merum conuicium. Quamobrem cum & ipſe, & reliqui quoq;, quos ſecum habet, vſq; adeo illegitime inordinateque, & præter omnem eccleſiaſticum ſtylum egerint, decreuimus eos tantiſper excommunicationi ſubiacere, (abſurdam eorum temeritatem coercentes) donec comparentes, de his quæ temerarie & inſolenter admiſerunt, ſe purgent coram ſancta Synodo.

Quæ igitur conſtituta ſunt, ad veſtram pietatem neceſſario perſcripſimus; quam obnixe quoque rogamus, ne hominum criminibus obnoxiorum conuenticulum, ſynodus eſſe iudicetur. nam & olim in ſancto & magno illo trecentorum decem & octo apud Nicæam congregatorum Concilio nonnulli reperti ſunt, qui cum pœnas ab illo irrogandas vererentur, ſe a ſancta & magna illa Synodo ſeparauerunt: nec tamen illi a magno & ſancto imperatore Conſtantino Synodi loco habiti ſunt: quin meritas quoque pœnas ſubire iuſſi ſunt, quod mala, ſicut iſti, etiam ipſi conſcientia præditi, ſeſe abiungentes, ſanctorum illorum epiſcoporum cō-

ſenſum repudiarunt. Perabſurdum enim eſt, ducentorum & decem ſanctorum epiſcoporum Synodo, quibus & vniuerſa occidentalium ſanctorum epiſcoporum multitudo, & per ipſos reliquus totus terrarum orbis conſentit, triginta tantum numero ſeſe opponere: quorum alii quidem iampridem depoſiti; alii etiam prauæ Celeſtii doctrinæ ſectatores; quidam etiam, vt qui cum Neſtorio ſentiant, anathemati ſubditi ſunt: verum iubeat, vt ea quæ a ſancta & œcumenica Synodo ad pietatis præſidium contra Neſtorium, impiamque eius doctrinam ſancita ſunt, vim ſuam obtineant, accedente ad robur eorum nutu & conſenſu pietatis veſtræ.

Iuuenalis Hieroſolymorum epiſcopus retuli.

Arcadius & Proiectus epiſcopi, & Philippus preſbyter, apoſtolicæ ſedis legati, retulimus. Subſcripſerunt autem reliqui omnes epiſcopi.

αὐτοὶ συνειδήσει κεχρημένοι· ἄτοπον γὰρ συνόδῳ διακοσίων δέκα ἐπισκόπων, οἷς καὶ πᾶν τὸ πλῆθος τῆς δύσεως τῶν ἁγίων ἐπισκόπων συνεψηφίσατο, καὶ δι᾽ αὐτῶν ἅπαν λοιπὸν τῆς οἰκουμένης, τριάκοντα μόνοις ἀντιμαχέσασθαι, ὧν οἱ μὲν ἤδη πάλαι καθῃρημένοι τυγχάνουσιν, οἱ δὲ καὶ τῆς Κελεστίου κακοδοξίας εἰσίν, οἱ δὲ καὶ ἀνεθεματίσθησαν ὡς τὰ Νεστορίου φρονήσαντες· ἀλλὰ κελεῦσαι, τὰ ὑπὸ τῆς οἰκουμενικῆς καὶ ἁγίας συνόδου τετυπωμένα εἰς συγκρότησιν τῆς εὐσεβείας κατὰ Νεστορίου, καὶ τοῦ ἀσεβοῦς αὐτοῦ δόγματος, τὴν ἰδίαν ἰσχὺν ἔχειν, κρατυνθέντα τῇ ἐπινεύσει καὶ συγκαταθέσει τῆς ὑμετέρας εὐσεβείας.

Ἰουβενάλιος ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων ἀνήνεγκα.

Ἀρκάδιος, καὶ Πρόϊεκτος ἐπίσκοποι, καὶ Φίλιππος πρεσβύτερος, πρεσβευταὶ τῆς ἀποστολικῆς καθέδρας ἀνηνέγκαμεν. Ὑπέγραψαν δὲ καὶ οἱ λοιποὶ πάντες ἐπίσκοποι.

*Exemplū epiſtolæ ſcriptæ a ſancta Synodo ad Cæleſtinū vrbis Romæ archiepiſcopum, qua ea omnia explicātur, quæ in ipſa ſancta & magna Epheſina Synodo geſta ſunt.

*** Relatio ad ſanctiſſimum & piiſſimum comminiſtrum Cæleſtinum.**

Sanctiſſimo ac beatiſſimo comminiſtro Cæleſtino, ſancta & magna Synodus in Domino Sal.

** Sancta Synodus, quæ per Dei gratiam in Epheſiorum metropoli conuenit, Cæleſtino epiſcopo, in Domino ſalutem.*

SANCTITATIS tuæ circa pietatem zelum, & circa fidei ſinceritatem cura, noſtri omnium ſaluatori Deo grata & placita, omni admiratione digna exiſtit. Eſt enim hoc vobis adeo magnis

* Ἀναφορὰ τῷ ἁγιωτάτῳ, καὶ θεοσεβεστάτῳ συλλειτουργῷ Κελεστίνῳ.

* Ἡ ἁγία σύνοδος, ἡ κατὰ θεοῦ χάριν συναχθεῖσα ἐν τῇ Ἐφεσίων μητροπόλει, Κελεστίνῳ ἐπισκόπῳ ἐν κυρίῳ χαίρειν.

ΤΗΣ μὲν σῆς ὁσιότητος ὁ περὶ τὴν εὐσέβειαν ζῆλος, καὶ ἡ περὶ τῆς ὀρθῆς πίστεως τῷ πάντων ἡμῶν σωτῆρι θεῷ φίλη τε καὶ ἀρέσκουσα φροντίς, ἀξία παντὸς γέγονε θαύματος· ἔθος γὰρ ὑμῖν τοῖς οὕτω

*Ἰσότυπον ἐπιστολῆς γραφείσης παρὰ τῆς ἁγίας συνόδου πρὸς τὸν ἀρχιεπίσκοπον τῆς Ῥώμης Κελεστῖνον, δηλοῦσα πάντα τὰ πραχθέντα ἐν αὐτῇ τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ συνόδῳ. *Τῷ ἁγιωτάτῳ καὶ θεοσεβεστάτῳ συλλειτουργῷ Κελεστίνῳ, ἡ ἁγία καὶ μεγάλη σύνοδος ἐν

ANNO CHRISTI 431.